

DE S T E R.

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen der Laatste Dagen.

(Opgericht in 1896.)

Er is niets in het vleeschelijk noch in het geestelijk heelal, wat God niet geschapen heeft; iedere eigenschap der stof heeft Hij verordend, iedere wet samengesteld. God daarom bezit eene volmaakte kennis van alle Zijne werken. Zijne kennis is oneindig en eeuwig, omdat Hij zelf oneindig en eeuwig is.

TALMAGE.

No. 9

1 Mei 1913.

18e Jaargang.

DE ALGEMEENE CONFERENTIE VAN DE KERK.

De algemeene conferentie van de Kerk, welke gehouden werd in Salt-Lake-City, op den 4en, 5en en 6en April, 11., was de grootste April-conferentie ooit gehouden in de geschiedenis van de Kerk. Niet alleen waren de groote gebouwen, — de Tabernakel, Assembly- en Barratt-hall, waarin de vergaderingen waren gehouden, — tot aan den nok toe gevuld, maar zelfs vele duizenden konden in de reuzenzalen geene plaats meer vinden.

De predikatiën werden allen gekenmerkt door de inspiratie van den Geest des Heeren, en de lofgezangen Zions werden voortgebracht op eene meest verheffende en gevoelvolle wijze; in deze Goddelijke kunst openbaar makende dat de Heiligen der Laatste Dagen een der eerste plaatsen innemen in heel de wereld daaromtrent, en in menig opzicht hierin ver boven andere kerken uitblinken. Door dit te zeggen denken we er niet aan iets of iemand in de hoogte te steken, maar eerder om uiting te geven aan de dankbaarheid in onze harten gevoeld, voor de vele zegeningen langs die lijn, welke de Heere over Zijn volk heeft uitgestort.

Bij het openen van de conferentie, zeide Pres. Smith ongeveer het volgende:

Het is met een gevoel van zwakheid en afhankelijkheid aan den Heer, dat ik bij de opening van de drie-en-tachtigste jaarlijksche conferentie, voor u sta, de noodzakelijkheid van de hulp des Heeren gevoelende, in wat ik zeggen zal. Ik kan niet voortgaan zonder een woord van dankbaarheid, dat onze levens gespaard zijn geworden, om te kunnen vergaderen bij deze interessante en belangrijke gelegenheid. Ik gevoel mij

dankbaar voor de zegeningen van God, aan mij bewezen, en aan onzen broeder Anton H. Lund, die van zijne kortleden ziekte zoover is hersteld, dat hij in staat is onze conferentie bij te kunnen wonen, alsmede aan broeder Penrose, die zijnen tachtigsten geboortedag heeft gevierd, maar in levensmoed en werkkracht nog jonger is dan menig andere. Ik ben dankbaar dat de broederen der Twaalven allen hier zijn, uitgezonderd twee, die een uitstekend werk elders bezig zijn te volbrengen; eveneens voor de Eerste Raad van Zeventigers, het presideerende bisschopric, den presideierenden patriarch, en zoo velen van de presidenten der ringen.

Wij hebben nu 64 ringen georganiseerd, en het is een groot genoegen voor mij om te kunnen blikken in het gelaat van de presideerende ambtenaren van deze ringen, alsmede in dat van de duizenden van menschen die hier gekomen zijn om den Heer te dienen. Ik wensch de presidenten der ringen geluk met het hier vergaderde volk, en ik vertrouw dat het voor allen hier een tijd van verfrissing zal mogen zijn.

Ik zeg tot de broederen in het priesterschap en in de bediening, dat wij van hen verwachten dat zij acht op hunne verplichtingen zullen geven als leeraars en leiders in de Kerk. Wij verwachten van hen dat zij voorbeelden zullen zijn voor het volk, om te presideeren in rechtvaardigheid, en in rechtvaardigheid zitting zullen houden in alle zaken die voor hen zullen komen. Wij verwachten eveneens dezelfde getrouwheid van de verschillende bisschoppen, wier verantwoordelijkheden allicht grooter zijn dan die van anderen, want van eenen bisschop wordt verwacht alle menschen in zijne gemeente te zullen kennen; niet alleen de leden van de Kerk, maar eveneens de vreemdelingen in hun midden, opdat zij hulp en bijstand mogen kunnen verleenen, hetzij in de huishoudingen des geloofs, of anderzins. Van elken bisschop wordt verwacht dat hij de rechtvaardigheid in zijne gemeente zal betrachten, zelfs tusschen leden van de quorums van Zeventigers, of de Twaalven, of van het Presidentschap van de Kerk, die als leden van de Kerk aan de bisschoppen der gemeenten onderworpen zijn; en het is de plicht van den bisschop om als zoodanig op hen toe te zien.

De drie presideerende hoogepriesters van de Kerk zijn niet noodzakelijk verordineerd tot het apostelschap. Zij houden met hun hoogepriesterschap de „sleutelen tot alle rechten, voorrechten en machten in het priesterschap”, en ik zoude wenschen, dat zij, die deze dingen niet weten, de openbaring dienaangaande lazen. Nimmer zijn er in de Kerk twee gelijke hoofden geweest; iets dergelijks kan niet bestaan. De Kerk heeft één hoofd; als het Eerste Presidentschap om een of andere reden verwijderd zoude worden, dan is het naaste hoofd, de Raad der Twaalven, welke het hoofd der Kerk

zal zijn totdat door hen een ander Eerste Presidentschap zal zijn georganiseerd.

Eveneens wensch ik te zeggen, dat het bisschopric, de hoogere raden en presidenties der ringen de macht hebben om zitting te nemen in het oordeel over de leden van hunne ringen en wijken. Zij bezitten uitsluitend deze autoriteit. Het Eerste Presidentschap, of de Eerste Raad der Zeventigers, kan daarentegen niet trachten in het oordeel aangaande dergelijke zaken zitting te nemen; dat is het recht en de plicht van de locale beambten. Wanneer zulke zaken voor ons worden gebracht, dan beloof ik u, dat zij ter rechtspraak terug worden verwezen naar deze locale ambtenaren, want het Presidentschap heeft genoeg te doen zonder te behoeven luisteren naar de uiteenzettingen van persoonlijke moeiten. Men kan zich in elk geval van moeite omtrent het lidmaatschap of zaken van dien aard altoos op het Eerste Presidentschap beroepen, maar niet dan nadat de zaak eerst door de locale autoriteiten is overwogen.

De onderscheidene raden in de Kerk hebben in hunne georganiseerde hoedanigheid, zeggingschap over de leden van hunne respectieve quorums, de leden verantwoordelijk zijnde aan hunne quorums. Alzoo is er altijd vat op al de leden van de Kerk; en als ik zeg, leden van de Kerk, dan bedoel ik mijzelf, bedoel ik de apostelen, en elk lid van eenig quorum of organisatie, dat over elk hunner opzicht dient te worden gehouden, en dat een ieder verantwoordelijk is aan de bisschoppen, en aan de leden van de quorums, zoodat allen in den tijd van hunne verplichtingen mogen kunnen worden gehouden.

De organisatie van de Kerk is zoodanig, dat over een ieder opzicht moet worden gehouden, en niemand mag worden verwaarloosd, opdat de Kerk voorwaarts mag kunnen gaan tot volmaking. God zijn wij schuldig voor deze volmaakte organisatie, en als wij zelve volmaakt genoeg worden, dan zal die hoogere graad van volmaking, bekend als de Orde van Henoeh, geopenbaard worden voor het voordeel van het volk. Deze beginselen waren geopenbaard door den Profeet Joseph Smith, maar het volk was niet bereid dezelve te ontvangen, en dientengevolge werd deze meer volmaaktere graad uitgesteld.

En met betrekking tot de hulp-organisatiën, die kunnen niet, en bestaan ook niet buiten het Priesterschap van den Zoon van God; en de ambtenaren van dergelijke vereenigingen kunnen niet voortgaan wanneer ze zich daarvan afscheiden, noch wanneer zij pogen om deze organisatiën te besturen buiten den raad om van het priesterschap. Het is mijn wensch hierop in uw midden den sterksten nadruk te leggen.

Laat ons allen tezamen werken broeders en zusters, naar

het goede uitziende, en het kwade niet zoekende.

Als ik verkeerd doe, dan vraag ik mijne broeders tot mij te komen, en eenen zaligmaker voor mij te willen zijn, door mij op mijne onvolmaaktheden te wijzen. Oordeelt mij niet zonder mij de gelegenheid te schenken na te gaan wat verkeerd of of onvolmaakt in mij is. Ik noodig mijne broederen uit, tot mij te komen met mijne fouten en mij de gelegenheid te geven van datgene te scheiden wat verkeerd is in mij. Laat een ieder van ons met den andere geduldig zijn, en voortdurend de zegeningen en het geleide zoeken van onzen Hemelschen Vader door heel ons leven heen."

Van de toespraken van de andere sprekers nemen wij het volgende over:

„De zegeningen van het priesterschap en van de organisatie zal het erfdeel zijn van dit volk voor eeuwig, want zij zijn geopenbaard om nimmer meer weggenomen te worden.

Laat elk en ieder onzer ons zelve onderzoeken, en uit onze levens wegdoen, elk ding wat niet uit God is, en de poorten der hel zullen ons niet overweldigen, maar wij zullen het eeuwige leven verkrijgen.

Onze kinderen dienen niet verwaarloosd te worden; hen moeten de beginselen van het Evangelie worden onderwezen, en hoe kostbaar het geloof is wat wij ontvangen hebben." *President Anton H. Lund.*

President Charles W. Penrose uitte de volgende gezonde raad:

Ten spijt van den raad door den Heer in openbaring gegeven, duurde het slechts korten tijd alvorens valsche geesten verzezen in de Kerk, die de gedachten van de Heiligen poogden te misleiden. En sedert dien zijn er menschen opgestaan van tijd tot tijd, die beweerden, in het bijzonder van God geroepen te zijn, en sommigen zijn dwaas genoeg geweest om zich van de Kerk weg te doen voeren, juist als de Zaligmaker zeide dat gebeuren zou. De Heer stelde den regel vast, dat slechts één man, hij namelijk, die aan het hoofd geplaatst is, openbaringen voor de Kerk kan ontvangen, of voor andere menschen dan voor hem zelf. Ten spijt hiervan echter zijn er sommigen van tijd tot tijd opgestaan, beweerende in het bijzonder geroepen te zijn om de Kerk te leiden. Enkelen hunner zijn voortgegaan en beweren nog autoriteit over anderen te bezitten, en misleiden hen, maar het feit, dat slechts één man, de leider der Kerk, van God geroepen is om openbaringen voor de Kerk, voor het geleide van het volk, te ontvangen, is een regel, die, wanneer er aan gedacht wordt, menigee bewaren zal om niet te worden afgevoerd. De Heer heeft dezen weg ingesteld, en Hij werkt dienovereenkomstig voor het voordeel van de Heiligen. Het maakt geen verschil, wie komen mag, voorgevende om eenen leider te zijn, het volk mag

voorzeker weten dat hij niet van God is, want Zijn huis is een huis van orde en niet van verwarring. Elk oogenblik staat er iemand op, die beweert dat hij „machtig en sterk” is, en de dingen eens in orde wenscht te zetten in de Kerk. Het eenvoudige antwoord op zijne veronderstelde bewering is enkel te zeggen dat het onmogelijk is, omreden het niet gaat langs de orde van dingen dat God hem heeft aangesteld. Eene vernieuwde organisatie van de Kerk zal er nimmer zijn, omreden er is geene gebroken organisatie. Het Evangelie is openbaar geworden, en de Kerk georganiseerd in deze dagen om door tijd en eeuwigheid voort te blijven bestaan.

Eens was er een groote afval, en het Evangelie was in de wereld eens verloren, zooals voorspeld door de profeten van ouds, maar het is nu hersteld, om nimmer meer weggenomen te worden. In mijn drie-en-zestig-jarige ondervinding in dit werk, heb ik groote vreugde genoten door het geven van mijnen tijd en mijn werk aan de Kerk. Ik verheug er mij over te weten dat zoovelen het Evangelie gehoord hebben sedert het hersteld is geworden. Het werk der prediking zal voortgaan, en het Evangelie zal den levenden en den dooden verkondigd worden. Laat de Heiligen daarom zich vereenigen, acht gevende op den raad van den man gekozen om de Kerk te leiden, het werk van den Heer bevorderende, en op deze wijze zal alles wel zijn in de Kerk.”

Ander bijzonder mooie gedachten waren:

„Niemand heeft ooit eene getuigenis van het Evangelie gehad en dezelve verloren, tenzij zoo iemand nalatig is geweest in het naleven van de beginselen ervan. Als men in eerlijkheid en oprechtheid voortgaat, dan zijn de levens van de zoodanigen een licht voor allen om te volgen, en hunne getuigenis van het Evangelie vermeerderd. Ik dank God, dat ik geboren was uit eenen vader en eene moeder, waarop ik trotsch mag zijn. Het is een wondervolle schoone zaak, geboren te zijn uit goede ouders, en het is een van de treurigste dingen daarentegen, als kinderen van goede ouders afgaan dwalen.” *Heber J. Grant.*

„Laat de jonge man, die onderneemt om in het huwelijk te treden, den Heer om Zijn geleide zoeken. Laat hem niet alleen uitzien naar een schoon gelaat, en bekwaamheden in muziek, maar voor eene jonge vrouw die den Geest des Heeren bezit, en die in alle vrouwendeugden onderwezen is geworden door eene deugdzame, edele en getrouwe moeder. De Heer heeft gezegd: „Mijn huis is een huis van orde.” Dat zou in onze huizen moeten worden uitgebeeld. Het heeft geene betrekking op de drukte, de ondeugd en het gesnap der kinderen, maar op de eenheid en het geloof, vertrouwen en de gehoorzaamheid aan het hoofd des gezins.” *Apostel Hyrum M. Smith.*

„Vele groote en ontwikkelde mannen hebben het Evangelie gehoord, en is het verklaard geworden, en toch hebben ze het niet geloofd. Waarom niet? De verklaring is eenvoudig. De dingen des menschen worden enkel verstaan door den geest des menschen, en de dingen van God worden alleen gekend door den Geest van God. Deze groote en intelligente mannen zullen nimmer het Evangelie gelooven, totdat zij den geest van gehoorzaamheid en nederigheid bezitten. Eene getuigenis van het Evangelie komt van God als eene zegening en als een loon voor gehoorzaamheid, gebed, en voor nederigheid. Al de intelligenties, welke God den mensch gegeven heeft, zonder dezen geest van gehoorzaamheid en nederigheid, zullen nimmer iemand in staat stellen de schoonheden en de heerlijkheden van de waarheid van het Evangelie te zien.” *Apostel Orson. F. Whitney.*

„Om den geest van gebed te kweken is het noodig om God te leeren liefhebben. Wij kweken liefde voor God door onze vaders en onze moeders te leeren liefhebben. Wij dienen daarom den geest van liefde aan te moedigen, en onze kinderen onderwijzen om te denken, te studeeren, en de rede te beoefenen, en dan zullen zij leeren. Vaders en moeders dienen de ware vroomheid in hunne huizen te onderwijzen, en den geest van het gebed aan te moedigen. Ouders zouden geen een hunner kinderen voortrekken, maar hen allen 'gelijkelijk behandelen. Moedigt genade en liefde aan, want gebeden zonder dat zijn waardeloos.” *Ouderling J. Golden Kimball.*

„Zoo wij het Evangelie naleven, zal niets ons daarin tegenhouden. Wij dienen droomen te hebben en ons idealen te scheppen van betere dingen, en onze handelingen, onze gedachten en onze woorden moeten de uitdrukking wezen van ons innerlijk zijn. Hebben wij zoodanige idealen, dan kunnen wij van het leven al datgene maken, wat de bedoeling van God met het leven is. Wij moeten werken, studeeren, en leeren voorwaarts te zien. Het is in ons werk dat wij onze vreugde moeten vinden, en de verwerkelijking van de idealen van ons leven.” *Ouderling Levi Edgar Young.*

Van bijzondere belangrĳkheid voor de lezers van de Ster, zullen de opmerkingen zijn van President Alonzo A. Hincley, die voorheen een zendeling was in dit land, en de positie bekleedde van president van de conferentie te Amsterdam maar die nu het hoofd is van een van de wijken van Zion. Hij zeide onder anderen: „Ik ben verblijd aangaande de gevoelens van verwantschap die ik altoos heb gehad voor het Evangelie en voor de leiders van de Kerk. Ik verblijd mij dat de eischen van het Evangelie zoodanigen zijn dat het lichaam niet besmet mag worden met het kwade, met sterken drank, met tabak; dat de zelfzucht dient te worden gebannen, en dat de broederliefde onder de menschen de drijfkracht

der handelingen behoort te zijn. Het Evangelie verlangt van ons dat wij het beste wat wij bezitten geven voor den vooruitgang ervan, want het is niet iets, maar het is alles. Kortens geleden in eene priestervergadering deden wij eene aanvraag om zendelingen. Na de vergadering zeide mijn achttienjarige zoon: „Pa, ik 'ben oud genoeg om uit te gaan en het Evangelie te prediken.” Ik was in heel mijn leven nimmer zoo aangedaan, dan thans, door te weten dat mijn jongen de noodzakelijkheid gevoelde van het werk in het zendingsveld. Ik was overweldigd van vreugde. Ik wist niet wat te doen, maar gevoelde mij dankbaar dat de knaap den geest van het Evangelie bezat en gewillig was om uit te gaan onder de natiën om het Evangelie te prediken. De menschen met den ruimsten blik zijn zij die het meeste en het beste getrouw zijn. Het Evangelie geeft aan elkeen het ware gezichtspunt op het leven.”

De voorgaande uittreksels van de predikatiën van President Smith en gedenkwaardige gezegden van anderen, zullen strekken om de lezers van de Ster eenen indruk te geven van den geest die tegenwoordig was, alsmede een inzicht aangaande de meeningen van de leiders der Kerk. De groote waarheden geuit waren niet alleen van toepassing op de heiligen die vergaderd waren, of die wonen in de ringen en wijken van Zion, maar zijn met gelijkelijken ernst van toepassing op de heiligen in de verre zendingsvelden, en op de wereld, wanneer zij dezelve willen aannemen en in practijk brengen.

De Heiligen der Laatste Dagen zouden zich verheugen in het feit, dat het werk van den Heer onder de inspiratië van Zijnen Heiligen Geest zich steeds voorwaarts beweegt, en dat er een geslacht van menschen is, welke in hunne harten gewillig zijn om de edele doeleinden van den Vader ten uitvoer te brengen. Mag iedere Heilige der Laatste Dagen in de Nederlanden standvastig blijven tot aan het einde.

Een weinig zuurdezum geeft smaak aan het geheele deeg; acht daarom dan ook kleinigheden niet gering.

Indien gij beletten wilt, dat uwe vijanden iets kwaads van u weten, zorg dan dat er niets kwaads van u bij uwe vrienden bekend is.

Vergevensgezindheid, die edelste van alle zelfverloochening, is een deugd, welke hij alleen die haar zelf beoefent, ook bereid is in anderen te veronderstellen.

IN ONS EIGEN ZENDINGSVELD.

Als bijzonderheid kunnen we in dit nummer melden dat we onze propagandalectuur verrijkt hebben met eene nieuwe serie van 4 boekjes, allen sprekende over de eerste beginselen van het Evangelie. Elk boekje is van 10 tot 16 pagina's groot, en vormen ze samen onder de verspreidingslectuur eene aardige serie. De boekjes zijn in onderhoudenden en bevattelijke stijl geschreven, en zijn voorts geschikt om voor een deel althans de zoogenaamde Parry-tractaten, die jaren door de zendelingen en leden gebruikt zijn, te vervangen. Evenals ook deze boekjes indertijd, kosten de nieuwe brochuretjes maar enkele centen de 100 stuks, en bevelen wij ze ten zeerste aan onze lezers aan, om ze in de eerste plaats zelve te lezen, en voorts om ze te gebruiken door ze onder vrienden en kennissen te verspreiden. Elke zending uit in het veld, belast zich gaarne met uwe bestellingen.

Twee der boekjes zijn geschreven door Zendingpresident R. W. Eardley, en twee door Ouderling B. Tiemersma.

Voorts melden we, dat van het zooveel gebruikte boekje: „Een vriendschappelijke discussie,” eene nieuwe oplage ter perse is, die wij eveneens met enkele weken gerreed verwachten. De vertaling van dit werkje is herzien, en ook zal het verschijnen in een eenigzins grootere vorm van bladzijde, zoodat het een wat waardiger uitzicht bekomt.

Tevens nog berichten wij, dat het adres van den assistent redacteur van De Ster, reeds sedert geruimen tijd is Utrecht, Doornboomstraat 2, en verzoeken we daarom diegene die zijne correspondentie met de uitgave of administratie van ons tijdschrift bespoedigd wil zien, zijne brieven enz. direct daarheen te willen richten. Menigmaal komt het voor, dat aan Ouderling Tiemersma mondelinge boodschappen worden opgedragen, wanneer hij zich op een of andere plaats ter vergadering bevindt. Gaarne zouden wij wenschen dat onze intekenaren in het vervolg deze boodschappen schriftelijk zouden willen geven, aangezien dit de meer nauwkeurige afwikkeling van een en ander ten zeerste ten goede komt.

's Menschen verantwoordelijkheid voor zijne persoonlijke daden is evenzoo volkomen als zijnen wil is om vrijelijk voor zichzelf te kiezen. Het natuurlijk resultaat van goede daden is geluk; het gevolg van kwaad is ellende; dit volgt in het leven van elkeen door onschendbare wetten. Er bestaat een ontwerp van Goddelijk oordeel, waarbij iedereen geroepen zal worden om verantwoording voor zijne daden, woorden en gedachten te doen.

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der Laatste Dagen.

Redactie :
ROSCOE W. EARDLEY

Assistent :
B. TIEMERSMA

ONZE KINDEREN.

In de pas afgelopen algemeene conferentie te Salt Lake City gehouden, was de opleiding van onze kinderen een onderwerp, waarop in 't bijzonder de aandacht gevestigd werd. Vele sprekers uitten woorden van dankbaarheid, omdat zij zulke goede en edele ouders hadden, en verder werd door hen gezegd, dat zij groot belang stelden in hunne kinderen, en hen wenschten te zien opgroeien tot deugdzaame en edele mannen en vrouwen. Eén der sprekers zeide: „Mijne kinderen zijn mijn grootste moeilijkheid. Niemand heeft grooter eerbied voor zijne ouders dan ik, en toch weet ik dat mijne zaligheid niet door mijne ouders komt, maar dat ik zelf mijne eigen zaligheid moet uitwerken. Wanneer de kinderen van mijnen vader zalig worden, dan is het enkel omdat zij de geboden van God onderhouden hebben. Onze kinderen hebben echter bescherming noodig, en deze bescherming is één van onze grootste verantwoordelijkheden. Wij hebben toe te zien dat onze jongens en meisjes iets te doen hebben. Wij dienen hun goede beginselen te leeren. Wij moeten den geest van gebed in onze woningen aanmoedigen, en om dien geest van gebed aan te kweeken, moeten wij God leeren liefhebben. 1)

Onze kinderen zijn de grootste schat, die ons gegeven is. Om hen hier op deze aarde gelukkig te maken, en om hun eene zaligheid hiernamaals te verzekeren, is al ons streven waard. Daar is slechts één weg om dit eindpunt te bereiken, en wel door hen goede beginselen te leeren. Aardsche rijkdom of weelde kunnen deze zoo zeer gewenschten zegen niet schenken. Iedereen moet zijne zaligheid bekomen, door gehoorzaamheid aan de rechtvaardige beginselen Gods te betoonen. De grootste dienst, welken wij als ouders aan onze kinderen bewijzen kunnen, is hun vroeg in het leven de beginselen van het Evangelie te leeren. Het is een feit, dat een kind nimmer geheel en al de lessen kan vergeten, die hij aan de knie zijner moeder geleerd heeft, voordat hij acht jaar oud was.

In nauwe verwantschap met deze gedachte staat de reden waarom God zeide, dat onze kinderen, wanneer zij acht jaren oud zijn, gedoopt dienen te worden. Het is opmerksaamswaardig echter, dat alvorens zij deze reine en heilige verordening ondergaan, het de plicht is van de ouders om ze getrouw in de beginselen van het Evangelie te onderwijzen.

De Heere heeft Zijne dienstknechten geïnspireerd om verschillende hulporganisaties te stichten met het doel de ouders in dit werk van de opleiding hunner kinderen te helpen, en in de harten van allen dient de hoogste dankbaarheid gevonden worden, omdat Hij dit gedaan heeft. Verder moet deze dankbaarheid getoond worden, door een juist gebruik van deze organisatiën te maken. Door onze gebeden, zoowel als door onze daden en aanwezigheid, dienen wij deze hulpmiddelen, en eveneens onze broeders en zusters, die daarin werkzaam zijn, te ondersteunen, want deze besteden hunnen tijd vrijelijk om ons te dienen en ons behulpzaam te zijn in de opleiding van onze kinderen. De oprichting van Zondagscholen en andere vereenigingen onder ons, is een blijde waarin God Zijne genade en liefde jegens ons heeft laten zien. Dienen wij niet daarom alleen, met blijdschap en vreugde deze genade en liefde te ontvangen?

Maar deze organisatiën kunnen niet geheel en al de onderwijzing van de ouders vervangen, noch heeft God ooit bedoeld, dat zij dit wel zouden doen. Daar is eene verwantschap, eene liefde, tusschen den ouder en het kind, welke tusschen geen twee andere aardsche wezens bestaat, en door den band van deze liefde kan het kind getrokken worden, en beginselen van deugd en waarheid kunnen diep in het hart geplant worden, waarvan het kind nimmer geheel en al zal afwijken. Dit moet echter vroeg in het leven geschieden. Laat ons ter opheldering hiervan, een voorbeeld aanhalen, uit de levensgeschiedenis van eene van de moeders uit de Kerk.

Eens was er een vader, die een jongen had. Ook had hij een paard, waarvoor hij zelf zorgde. Op zekeren morgen, het erg druk in zijn kantoor hebbende, ging hij daarheen zonder het paard hooi of haver te hebben gegeven. Toen hij terugkeerde, ongeveer tegen het middaguur, bemerkte hij dat zijn jongen dit werk voor hem gedaan had. Toen wist hij voor het eerst, dat een jongen van acht jaar ook werken kan. Verlangende zijn zoon in het werk aan te moedigen, ging hij gedurende een week, elken morgen naar zijn werk, zonder voor het paard te hebben gezorgd, en iederen dag deed de jongen getrouw dit werk. Aan het einde van de week ging de jongen naar zijnen vader toe, en zeide: „Vader, ik heb ook een week voor u gewerkt, en nu kom ik om mijn loon van u te ontvangen.” „Uw loon?” zei de vader, „en hoeveel ben ik je schuldig?” „Vijftig cent”, antwoordde de jongen, en deze som gaf de vader hem.

Het was het eerste geld, dat de jongen ooit verdiend had, en natuurlijk was hij zeer blij daarmee. Hij ging spoedig naar moeder om haar alles te vertellen, en de moeder, — zoo verstandig en wijs — zeide: „En nu, wat

moet je nu eerst doen?" Dat wist de jongen niet zoo goed, maar hij raadde er wel naar. „In de spaarpot doen?" „Nee, dat is niet het eerste, wat gebeuren moet," zei de goede moeder. „Aan u geven, moeder?" vroeg haar zoon. „Nee, ook dat niet. Laat mij het je zeggen." En dan ging zij voort om hem het beginsel der tiende te vertellen. En de jongen ging heen, en betaalde zijn eerste tiende aan zijnen bisschop. Zal hij ooit die les kunnen vergeten? Neen, nimmer. Hij kan er wel van afwijken, maar het beginsel kent hij goed, en nog meer; al vroeg in zijn jeugd leerde hij de waarde van de zegeningen, die eraan verbonden zijn, en aan deze heeft hij van zijne jeugd af deel gehad. Gezegend zij die moeder.

En zoo is het met alle beginselen van het Evangelie. De opmerkelijke moeder zal wegen kunnen vinden, om het hart van hare kinderen te bereiken, om de lessen van het Evangelie daarop indruk te doen maken, en iedere gelegenheid waarnemende, zal zij het kind met de beginselen van leven en zaligheid bekend maken, en haar loon zal zijn, dat haar kind tot een verstandigen, wijzen, edelen man, — of vrouw — zal opgroeien, vol van genade en waarheid, en met haar deel zal hebben aan de eeuwige zaligheid. Kunt gij eene grootere erfenis aan uwe kinderen achterlaten?

VERPLAATST.

Ouderling Hugh R. Woolley van de Antwerpsche naar de Rotterdamsche, J. I. Sanders van de Arnhemsche naar de Amsterdamsche conferentie.

De ware grootheid bestaat niet daarin, dat men alles doet wat men wil, maar dat men alles wil wat men te doen heeft.

OVERLEDEN.

16 Maart 1913 is te Salt Lake City overleden Oeds de Wal. Broeder de Wal was geboren 30 Maart 1878 te Westergeest Friesland, gedoopt door Ouderling Nic. G. Smith in Augustus 1903 te Amsterdam.

AANGEKOMEN.

8 April '13. Aangekomen in het zendigsveld zijn de volgende Ouderlingen:

Anton Bosch van Ogden Utah, aangewezen voor de Rotterdamsche Conferentie.

Glen H. McEwan en Frank L. Beatie beiden van Salt Lake City, en ook beiden voorloopig gezonden naar de Amsterdamsche conferentie.

Archibald Freebairn Jr., van Salt Lake City, aangewezen voor de Rotterdamsche conferentie.

VERSLAG VAN DE GRONINGER CONFERENTIE.

(Gehouden te Groningen 20 April 11.)

De morgenvergadering aanvangende om 10 uur, werd gehouden in eene zaal in de Gelkingestraat, en werd evenals al de volgende bijeenkomsten, geleid door Conferentie-president H. R. Coburn. Na gemeenschappelijk gezang werd het openingsgebed uitgesproken door Ouderling J. I. Sanders. Het Heilig Avondmaal werd bediend door Ouderlingen Earl G. Frandsen en Ambrose Hanchett.

Pres. Rob De La Mare van de Arnhemsche Conferentie was de eerste spreker. Door hem werd in enkele welgekozen woorden het onderwerp „Gebed” behandeld. Aangevoeld werd dat door heel de geschiedenis van de wereld het op te merken viel, dat het menschdom altoos een verlangen had bezeten om iets of iemand aan te bidden om daarmee aan de behoeften der ziele te voldoen. Een gebed, — zegt spreker — moet eenvoudig en waar zijn, en geene vermenigvuldiging van woorden, maar alleen de uitstorting van de vragen en behoeften des harten.

Ouderling Edmann was de volgende spreker. Zijn onderwerp was: „Het Koninkrijk van God”, en door hem werd gewezen op de dingen die door de menschen moeten worden gedaan om een burger te worden van dat koninkrijk. Spreker gaf een zeer schoone toespraak over de eerste beginselen van het Evangelie, en toonde aan dat het voor elkeen noodig is om in overeenstemming daarmee zijn leven in te kleeden, wil hij eene zaligheid in Gods koninkrijk erlangen.

Een kwartet werd thans gezongen door de gemengde stemmen van Ouderlingen Fiet en Emery, alsmede de zusters de Boer en Bakker.

Ouderling L. C. Wheeler werd thans opgeroepen, en hij gaf der aanwezigen zijne gedachten ten beste over liefde. Door de toepassing van liefde was het dat de wereld werd gemaakt; dat De Heer het menschdom redde van de zonde van het eerste menschenpaar, enz. Eveneens werd aangetoond dat ook het Evangelie van Christus met zijne geboden toch een Evangelie van liefde is, alleen daargesteld om ons in staat te stellen het victorieloon te verkrijgen. Ten slotte bedankte broeder Wheeler, die op het punt van vertrek staat na zijn ontslag, te hebben ontvangen, elkeen die iets voor hem had gedaan gedurende den tijd dat hij in het zendingsveld had doorgebracht, en spoorde ten slotte nogmaals allen aan om voorwaarts te gaan, en de geboden van dat Evangelie van liefde te blijven onderhouden.

Ouderling Jos. Fiet was in de morgenvergadering de laatste spreker. Zijne toespraak ging over de verplichtingen van de

Heiligen. De noodzaak om het Evangelie in deze dagen hersteld, na te leven was het hoofdonderwerp van zijne toespraak. Met een enkel woord werd het Woord van Wijsheid te pas gebracht, als zijnde een van de onderdeelen van de boden van God waar niet genoeg den nadruk op kan worden gelegd.

Na een slotzang te hebben gezongen werd de vergadering met dankzegging gereinigd door Ouderling G. S. Parkinson.

Ook de namiddagvergadering werd in dezelfde zaal gehouden in de Gelkingestraat. Om kwart na twee begon men, nadat het koor een loflied had gezongen, met gebed uitgesproken door Pres. Coburn.

Pres. Taylor van de Rotterdamsche conferentie was de eerste spreker. Veel — zoo zegt spreker — hebben wij kunnen leeren hedenmorgen, en ik hoop wanneer de namiddagvergadering eveneens tot een eind is gebracht geworden, dat wij ook alsdan iets tot onze kennis van het Evangelie hebben mogen kunnen toevoegen. Voorts bepaalde hij de aandacht van het gehoor bij het verschil bestaande tusschen de wet van Mozes en de wet van het Evangelie. Van die wet of het Evangelie van Christus was men in vroegere dagen afvallig geworden, en wij dienen daarom zeer dankbaar te zijn voor het voorrecht ons gegeven om in deze dagen op aarde te leven, wanneer namelijk het Evangelie wederom is teruggebracht.

Ouderling J. E. Ostler was de volgende spreker. Zijn onderwerp was om meer in bijzonderheden de glorievolle tijding van de herstelling van dat Evangelie te bespreken. Na verwezen te hebben naar de aanhalingen van de onderscheidene sprekers die reeds waren opgetreden, aangaande den afval, in vroegere dagen over de aarde gekomen, bepaalde hij zijne hoorders er bij dat zulks, alsmede de daarop gevolgd zijnde herstelling noodig waren voor en alear de tweede komst van Christus daar zoude kunnen zijn. Het Evangelie namelijk, in overeenstemming met de profetie van Johannes op het eiland Patmos, zou weerom komen ten tijde van de ure van Gods oordeelen, die juist, om dat van het Evangelie was afgeweken, over de aarde waren gekomen.

Een kwartet van vier kleine meisjes van uit de Groninger gemeente werd thans met veel succes ten gehoor gebracht. De namen van de kleinen zijn: A. Sikkema, K. Sikkema, J. Bosklopper en A. Anjewierden.

Door Pres. Coburn werden voorts de zendings- en kerkelijke autoriteiten voorgesteld, welke met vereenigde stemmen werden goedgekeurd, en beloofd te ondersteunen.

Ouderling W. E. Mc. Cullough, die aangewezen is om de plaats van Pres. Coburn in te nemen, (zie „Ontslag en Benoeming” in dit nummer) sprak voor korte oogenblikken

over de echtheid der zending van Joseph Smith. Hij zeide dat de waarheid van de zending van dezen grooten profeet der laatste dagen het beste kon worden bewezen door zijne aanspraken te vergelijken met hetgeen door zijne volgelingen toen en in latere dagen beiden, gedaan is geworden. Na een enkel voorbeeld te hebben aangehaald van een en ander, in verband met eene ontmoeting die hij in Dordrecht had gehad, ging spreker voort door er op te wijzen welk groot bewijs, voor de echtheid van de zending van Joseph Smith er stak in het feit, dat hij de vervulling is geweest van vele van de oude profetiën ons in den bijbel omschreven.

Pres. Eardley, (zendingspresident), was de laatste spreker in deze vergadering. Door hem werd er op gewezen dat men inderdaad de waarheid der woorden door de vorige sprekers gezegd, had kunnen proeven, van welk feit hij dan ook getuigenis gaf. Voorts vermaande spreker de Heiligen om het Evangelie zoodanig na te leven als het heden was gepredikt geworden, en de Heer zou alsdan niet nalaten Zijne zegeningen op een ieder uit te storten.

Dankgebed werd uitgesproken door Ouderling Jos. Fiet.

De avondvergadering werd gehouden in het gebouw „Concerthuis” Poelestraat.

Nadat door het koor een loflied was gezongen, werd het gebed uitgesproken door Pres. W. R. Taylor. Ouderling K. R. Jensen was thans de eerste spreker. Door hem werd gesproken over de noodzakelijkheid van openbaring, en in enkele welgekozen woorden toonde hij aan, dat openbaring in deze zoowel als in de vroegere dagen voor de opbouw van de Kerk en het volk van God noodzakelijk was. De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, is echter evenwel de eenigste kerk op aarde, die in deze dingen geloof.

Een kwartet door Ouderlingen J. I. Sanders, L. E. Wheeler, Keith R. Jensen en Frank S. Emery, werd thans ten gehoor gebracht.

Pres. Coburn was de volgende spreker. „Goddelijk gezag” was het onderwerp waaraan hij de aandacht wijdde. Mannen moeten van God geroepen zijn evenals eenmaal Aäron was, zullen zij in staat wezen om in overeenstemming met de Goddelijke geboden het Evangelie aan hunne medemenschen te verkondigen, en de verordeningen daarvan bedienen. Voorts werd door hem medegedeeld hoe de zendelingen van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen geroepen worden, om daarmee aan te toonen, dat zulks geschiedde in overeenstemming met het Goddelijk gebod. Tevens werd door hem de gelegenheid te baat genomen de Heiligen wien vrienden te bedanken voor al de liefde en ondersteuning hem bewezen tijdens den tijd dat hij in het zendingsveld had

doorgebracht.

Pres. Eardley was de laatste spreker in de avondvergadering. Door hem werd verklaard hoe wij aan den naam „Mormonen” zijn gekomen. Evenals in vroegere dagen aan de eerste Heilige den naam „Christenen” als een scheldnaam bedoeld, gegeven was geworden, zoo ook was dit volk bij wijze van belediging den naam „Mormonen” gegeven. Wij dienen echter trotsch te zijn op dien naam, omreden de wereld daarmede den naam van hen zoekt aan te duiden, die inderdaad behooren tot de eenige ware Kerk van Christus. Deze Kerk, zoo zegt spreker, zal nimmermeer van de aarde worden weggenomen, en nimmermeer overweldigd.

Voorts werd door spreker nog met de meeste klem gewezen op de eerste beginselen, en vooral de aanwezige vreemdelingen op het hart gedrukt deze beginselen te onderzoeken en met de leerstellingen van Christus in de dagen van ouds te vergelijken.

Nadat het koor nogmaals een der schoone liederen Zions had gezongen, werd de vergadering, en daarmede de conferentie, tot slot gebracht door de dankzegging voor alles wat gedurende dien dag genoten was, uitgesproken door Ouderling L. C. Wheeler.

Alle drie vergaderingen waren goed bezet, en zonder twijfel is er voor de gemeenten in het verre noorden heel wat goeds voortgesproten, uit de pogingen tot verbetering van een en ander in het werk gesteld op dezen dag.

F. S. EMERY, Sectr.

CONFERENTIE-AANKONDIGING.

De eerstvolgende amsterdamsche Conferentie zal worden gehouden op Zondag 18 Mei, a.s. Drie vergaderingen zullen plaats hebben, en wel des morgens 10 en des middags 2 uur in de gewone vergaderzaal de Wittenstraat 111, en des avonds 7 uur in het gebouw Frascati, Oudezijdsvoorburgwal. Alle zendelingen, leden, vrienden en verdere belangstellenden, worden vriendelijk uitgenoodigd.

Iemand, die een bepaald doel heeft waaraan hij zijne krachten wijdt is onkwetsbaar; evenals de rots in zee, doet het de wederwaardigheden des levens te bersten stooten, die rondom hem verdwijnen als schuimvlokken.

ONTSLAG EN BENOEMING.

Van hunne zendingen alhier zijn eervol ontslagen de navolgende ouderlingen:

15 April 1913. Wm. F. Thompson, aangekomen 12 Oct. 1910, eerst gezonden zijnde naar de Arnhemsche conferentie, werkte hij aldaar tot 25 Nov., als wanneer hij verplaatst werd naar de Groninger Conferentie. Daar werkte hij tot 28 Juli 1911, en werd geroepen naar Rotterdam. In onderscheidene gemeenten van deze conferentie bleef hij eené roeping vervullen, totdat hij op 2 Dec. 1912, opnieuw naar Groningen werd verplaatst. Van Groningen vertrokken zijnde naar Amsterdam werkte hij daar tot 25 Nov. 1912, en werd eindelijk nog eenmaal verplaatst naar de conferentie te Arnhem, om de leiding van de gemeente Nijmegen op zich te nemen. Hier verbleef hij tot den datum van zijn ontslag.

25 April 1913. Henry Coburn kwam aan op 26 Oct. 1910, en bleef van af dien datum tot 31 Oct. 1911 in de Rotterdamsche conferentie, waarna hij naar de afdeeling te Arnhem werd gezonden. Aldaar vervulde hij de positie van gemeentepresident van Nijmegen, en werd van daar overgeplaatst om de leiding van de Conferentie te Groningen op zich te nemen op 25 Juni 1912. Deze positie bleef hij bekleeden tot zijn ontslag.

25 April 1913. Leon Wheeler, werkte achtereenvolgens van 28 Oct. (den datum van zijne aankomt) tot 25 November 't zelfde jaar in de Groninger Conferentie; van 25 Nov. '10 tot 29 Juli '11, in de Arnhemsche, van 29 Juli '11 tot 12 Mei '12 in de Amsterdamsche, van 12 Mei '12 tot 15 Oct. in de Rotterdamsche, en van af dien datum tot zijn ontslag in de Arnhemsche conferentie, laatstelijk met standplaats Deventer.

Als President van de Groninger Conferentie is aangesteld Ouderling Wm. E. McCullough.

INHOUD.

De Algemeene Conferentie van de Kerk Blz. 133 In ons eigen Zendingsveld „ 140 Onze kinderen „ 141 Verplaatst „ 143		Overleden Blz. 143 Aangekomen „ 143 Verslag van de Gron. Conf. „ 144 Conferentie Aankondiging . „ 147 Ontslag en Benoeming . . „ 148
--	--	--

Uitgegeven door de Ned.-Belg. Zending, Crooswijkschesingel
 7 B. Rotterdam. — Verk rijgbaar in alle vertakkingen
 der Zending in Nederland f 1.80, België fr. 4.50.
 Abonnementsprijs per jaar: Nederland en België.
 Buitenland f 2.50. Amerika 1.00 doll. — Per exemplaar 10 cent.